

spørgsmål, og at bankerne har stillet sig velvillige over for i første omgang at bære omkostningerne ved en pengeombytning, men at de håber på senere at få det dækket gennem subsidier. Bankerne skal have tilkendegivet, at hvis de ikke har udsigt til statslige subsidier for deres medvirken til en gratis pengeombytning, vil de vælte omkostningerne over på forbrugerne. Det forlyder endvidere, at nogle nordeuropæiske lande har talt for subsidieløsningen, mens andre har afvist dette. Det er derfor interessant at få oplyst, hvordan Danmark har stillet sig.

Svar (25/9 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der vil ikke blive tale om, at danske pengeinstitutter vil beregne sig gebyrer på indeståender, når danske kroner ombyttes til euro.

Kommissionen har fastslået, i henhold til EU retsakterne, at pengeinstitutter, når der er pligt til omveksling, dvs. når sedler og mønter i euro cirkuleres, ikke er berettiget til at beregne gebyr for omregningen.

De danske pengeinstitutter har ikke anmodet om kompensation, og på det uformelle ECOFIN møde den 9.-10. oktober 2000 var der enighed om, at hver sektor måtte betale egne omkostninger ved omstillingen.

Spm. nr. S 3919

Til undervisningsministeren (15/9 2000) af:
Thorstein Theilgaard (SF):

»Vil ministeren venligst oplyse, hvor mange der årligt ansøger om at få godkendt hele og delvise uddannelser fra henholdsvis EU-lande og 3. lande, hvor mange af disse der henholdsvis imødekommes og afslås, og hvor mange, der i første omgang har henvendt sig, anslås at opgive ansøgning, før den registreres?«

Begrundelse

Hvert år afskæres mange veluddannede nydanskere fra adgang til arbejdsmarkedet, fordi deres uddannelse fra deres oprindelsesland ikke kan godkendes i større eller mindre omfang.

Dette vil spørgeren gerne have belyst.

Svar (26/9 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Undervisningsministeriet oprettede pr. 1. januar 2000 Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser. Centret etableredes som et visitationsorgan for at skabe en entydig indgang for flygtninge, indvandrere og andre personer med udenlandsk uddannelsesbaggrund, der ønsker at få vurderet deres udenlandske uddannelse.

Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser har siden åbningen modtaget 639 ansøgninger. Ca. halvdelen af disse henvendelser er færdigbehandlet af centret, som har afgivet en niveau- og omfangsvurdering af den udenlandske uddannelse. En niveau- og omfangsvurdering er en sammenligning af en udenlandsk uddannelses omfang og niveau med danske uddannelsesniveauer eksempelvis en kort videregående uddannelse, en mellemlang eller en lang videregående uddannelse, et bachelor- eller et kandidatniveau. En sådan niveau- og omfangsvurdering er i mange tilfælde tilstrækkelig.

Der skelnes i sagsbehandlingen ikke mellem, om uddannelseskvalifikationerne er opnået i et EU/EØS-land eller et 3. land.

I de øvrige tilfælde har ansøgerne haft behov for en afklaring af indholdsmæssige forskelle og af eventuel faglig supplerings for at opnå reel erhvervskompetence i forhold til det danske arbejdsmarked. Sådanne ækvivalensvurderinger kræver normalt en fag til fag vurdering, og i en række tilfælde vil det være nødvendigt at etablere kompetenceafklarende forløb, prøver eller samtaler. Centret har derfor videre visiteret disse sager til fagkyndige organer.

Da Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser i første omgang etableredes som et referencecenter og ikke som et obligatorisk visitationsorgan, er det langt fra alle henvendelser om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer, der går omkring centret. Uddannelsesinstitutionerne modtager et stort antal henvendelser direkte fra personer, der ønsker en merit- eller ækvivalensvurdering.

På grund af den decentrale sagsbehandling sker der i øjeblikket ikke nogen central registrering af disse sager. Der kan derfor ikke oplyses om omfang og resultatet af sagsbehandlingen.

For så vidt angår ansøgninger, der handler om lovregulerede erhverv, har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyst, at de i sidste afrapport-